

[Geert-Jørgensen.]

Lande i deres Politik. Men vi spørger da saa, om de store Lande har været værd at følge i deres økonomiske Politik. Det var da for det første de store Lande, der skabte Verdenskrigen, og det synes dog ikke at være meget at beklage, at vi ikke fulgte de store Lande i dette. Men jeg spørger ogsaa: Har de store Lande vundet noget ved den Toldpolitik, som de har ført, har Arbejdsløsheden været mindre i disse Lande, der har ført Toldpolitik og rejst høje Toldmure omkring sig? Det skal nok vise sig, at disse Lande har lige saa stor og større Arbejdsløshed endda end Danmark. Man behøver blot at tænke paa Tyskland og Frankrig. (Hendriksen: Frankrig?). Ja, ogsaa det. Vi har ingen Grund til at beklage, at vi ikke fulgte de andre Lande, den øvrige Verden i dens økonomiske Politik, men vi kan tværtimod være glade ved, at vi ikke er gaaet videre ad disse Baner, for saa vilde det have set endnu værre ud i Danmark.

Med Hensyn til den nuværende politiske Situation maa jeg sige om Partiet Venstre, at det lige saa vel som de andre Partier paa visse Omraader har en statssocialistisk Tankegang, hvor underligt det saa end lyder; det ærede Medlem Hr. Duborg, der lige gik ned fra Talerstolen, mindede ogsaa om, at Staten dog i visse Tilfælde skulde gribe ind, og han vilde sikkert ikke have været saa ked af, om Staten havde grebet ind i Sukkerroespørgsmaalet. Altsaa, ogsaa fra den Side kommer man i høj Grad og taler om Staten. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal holdt en stor Tale i Odense ved Venstres Aarsmøde, eller hvad det nu kaldtes, i Begyndelsen af August Maaned, og der er noget bemærkelsesværdigt i, hvad den forhenværende Statsminister og Partiets ubestridelige Fører udtalte ved den Lejlighed. For det første sagde han, at Venstre havde den samme Stilling i Militærpolitik, som det altid havde haft, men dernæst sagde han, at Venstre vilde være med til Støtte og Hjælp til trængende i Forhold til, hvad Erhvervslivet kan bære. Men saa kom der noget særlig mærk værdigt, idet han sagde, at Venstre vilde støtte alle Erhvervsvirksomheder i vort Folk. Dette Referat og disse Udtryk, som jeg har hentet fra Venstres Organ „Aarhus Amtstidende“, har ogsaa i høj Grad et statssocialistisk Præg over sig. Man vil yde Støtte til de trængende i Overensstemmelse med, hvad Erhvervslivet kan bære, men jeg spørger: hvilket politisk Parti kan afgøre, hvad Erhvervslivet kan bære? Der skal større Hjerner, større Intelligens til, end i hvert

Fald den danske Rigsdag besidder, for at afgøre det; det kan kun Erhvervene selv afgøre, intet politisk Parti kan afgøre, hvad Erhvervene kan bære. Men dernæst vilde det ærede Medlem yde Støtte til alle Virksomheder i Danmark, og det sidste vil jeg i Særdeleshed bede ærede Medlemmer om at lægge Mærke til. Det ærede Medlem har selv en Gang i Sommer sagt, at Millionerne jo ikke falder ned fra Himmelen, men de skal graves op af Jorden, og i dette Udtryk har han saa pinende Ret, for Millionerne falder nu en Gang ikke ned fra Himmelen. Men naar man skal støtte alle Erhverv, har man ingen andre Steder at hente de Penge, der skal bruges til denne Støtte, end fra Erhvervene selv, og saa maa det altsaa betyde, at et politisk Parti mener sig i Stand til at tage fra det ene Erhverv og give til det andet, for saa igen at tage fra det andet Erhverv og give til det ene. Naar alle Erhverv skal støttes af Erhvervene selv, kan det kun betyde, at Politikerne tror, de har Evne til at sidde og fordele Folkets fælles Indtægter mellem Erhvervene og se til Bunds i de Ting. Men saa ender det hele jo i Forvirring, thi det magter nu en Gang intet politisk Parti. Jeg har en Gang set to fulde Mænd, som skulde hjælpe hinanden hjem, og det saa meget fornøjeligt ud, for de var lige hjælpeløse begge to, men saa kom der en Politibetjent, der bragte dem begge to i Detentionslokalet. Paa samme Maade gaar det, naar det ene Erhverv skal hjælpe det andet og det andet Erhverv det ene og Politikerne være Mellemmænd, saa er de lige saa hjælpeløse som de to fulde Mænd, der skulde hjælpe hinanden, og saa ender de i Detentionslokalet, det vil sige den store Fallit.

Jeg vender mig et Øjeblik til de Planer, som den højtærede Regering har, og derom maa jeg sige, at de er jo meget vigtige, da Regeringen for Øjeblikket har Førerskabet i dansk Politik. Ogsaa fra den Side hører man i høj Grad om, at man skal hjælpe Erhvervene og navnlig hjælpe Arbejderne gennem Understøttelser, og ikke alene gennem Understøttelser, men man vil ogsaa hjælpe gennem Fremskaffelse af Arbejde, og i Særdeleshed talte den højtærede Statsminister om offentlige Arbejder, der skulde hjælpe eller mildne paa Arbejdsløsheden i Danmark. Jeg konstaterer, at det, der gælder de andre Partier, nemlig at de i det højeste tænker sig at mildne Arbejdsløsheden, men slet ikke tænker paa at afskaffe den, eller rettere, at de har opgivet at løse Arbejdsløshedsproblemet, det gælder lige saa fuldt Socialdemokraterne og Rege-